

รายงานการศึกษาเชิงวิจัยดีเด่นของ นบส.*

พุทธทรัพย์ มณีศรี **

*****

ในการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารระดับสูง หลักสูตรที่ 1 ของสำนักงาน ก.พ. หรือเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า หลักสูตร นบส.1 นั้น นอกจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้มีโอกาสรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับวิทยากรในเรื่องเทคนิคการบริหาร และมีความเข้าใจสถานะการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อการบริหาร รวมทั้งพัฒนาแนวความคิด หลักการ และวิธีการปฏิบัติงานให้ทันสมัยกว้างไกล และพัฒนาทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมการบริหารให้มุ่งเน้นจริยธรรมและมุ่งผลถึงประชาชน ตลอดจนเสริมสร้างบุคลิกภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจแล้ว หลักสูตรนี้ยังได้กำหนดให้นักบริหารจัดทำรายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่ม (Group Project) หรือเรียกกันย่อ ๆ ว่า GP และรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคล (Individual Study) หรือเรียกกันย่อ ๆ ว่า IS อีกด้วย

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. ได้จัด นบส. เป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 6 คน และได้มอบหมายให้แต่ละกลุ่มจัดทำรายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่ม หรือ GP วัตถุประสงค์ก็เพื่อให้ นบส. ได้ศึกษาวิเคราะห์และทำงานร่วมกันในการแก้ปัญหาการบริหารระดับนโยบายของทางราชการ แต่เดิมนั้น ได้ขอให้ นบส. เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกเรื่องที่จะศึกษา โดยอาจจะเป็นนโยบายของรัฐ เรื่องทางบริหารอื่น ๆ ที่น่าสนใจ และเพื่อที่จะให้รายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่มนี้ มีประโยชน์ต่อส่วนราชการต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา ได้ขอให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ส่งเรื่องที่ประสงค์จะให้ นบส. ศึกษาไปให้สำนักงาน ก.พ. เพื่อที่จะให้ นบส. ได้มีโอกาสคัดเลือกเรื่องดังกล่าวนี้ศึกษาเป็นงานของกลุ่มด้วย

ส่วนรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลหรือ IS นั้นได้เปิดโอกาสให้ นบส. เป็นผู้เลือกเรื่องที่สนใจและประสงค์จะศึกษาได้อย่างกว้างขวาง

---

* ลงในวารสารข้าราชการ ฉบับเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2539

** ขณะเขียนบทความนี้ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ

เมื่อ นบส. ได้จัดทำรายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่ม และรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคล เสร็จเรียบร้อยแล้ว นบส. แต่ละกลุ่มหรือแต่ละบุคคลจะต้องรายงานเรื่องนี้ให้ นบส. ทั้งรุ่นทราบว่า ได้จัดทำรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลเรื่องอะไร มีวิธีการศึกษาอย่างไร สรุปผลเป็นอย่างไร รวมทั้งมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง หลังจากนั้นสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. ก็จะรวมเล่ม โดยแยกเป็นรายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่มเล่มหนึ่ง และรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลอีเล่มหนึ่ง หลังจากนั้นจึงได้แจกจ่ายให้กับ นบส. ในรุ่นนั้นทุกท่าน รวมทั้งส่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องด้วย

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่รายงานการศึกษาวิจัยเป็นกลุ่ม และรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลดีเด่นของ นบส. รวมทั้งเพื่อให้เกิดการจูงใจที่จะให้นักบริหารจัดทำผลงานที่ได้มาตรฐาน สามารถเผยแพร่เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ ดังนั้น นับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา จึงได้พิจารณาคัดเลือกรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลที่ดีเด่นที่สุดของรุ่น ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยนักบริหาร** ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกรายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่ม และรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลที่ดีเด่นที่สุดของรุ่น *** ขึ้นโดยเฉพาะคณะกรรมการดังกล่าวได้แบ่งเป็น 2 คณะ คณะแรก คือ คณะกรรมการพิจารณาผลงานด้านระเบียบวิจัย ทำหน้าที่พิจารณาคัดเลือกผลงานที่เรียบเรียงได้ถูกต้องตามหลักและระเบียบวิธีการวิจัยหรือไม่ และคณะกรรมการคณะที่สอง คือ คณะกรรมการพิจารณาผลงานด้านสาระทางวิชาการ ซึ่งได้วางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาไว้ว่า ผลงานนั้นมีประโยชน์ในการปรับใช้ในระบบราชการมากน้อยเพียงใด และผลการศึกษานั้นเกิดจากแนวความคิดใหม่ที่ยังไม่เคยมีการศึกษาหรือปรับใช้มาก่อน หรือเป็นเรื่องที่เคยมีการศึกษาและทดลองปฏิบัติมาก่อนแล้ว หรือไม่

เพื่อที่จะให้ท่านผู้อ่านได้ทราบถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกรายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่มและรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลดีเด่น จึงได้นำบทคัดย่อของรายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่ม และรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลดีเด่น รวมทั้งชื่อผู้จัดทำมาลงไว้ด้วย

** ดูรายชื่อในภาคผนวก 1

*** ดูรายชื่อในภาคผนวก 2

รายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่มดีเด่นรุ่นที่ 17

จัดทำโดย

1. นายศิริพล	ยอดเมืองเจริญ	ประธานกลุ่ม
2. นายสมชาย	ศรีสันติสุข	สมาชิกกลุ่ม
3. นางเพ็ญโฉม	อินเจริญ	สมาชิกกลุ่ม
4. นายแสงประทีป	นำจิตร์ไทย	สมาชิกกลุ่ม
5. นายสนธิ	วรรณแสง	สมาชิกกลุ่ม
6. นายล้วน	รอดทอง	สมาชิกกลุ่ม
7. นายพิเชษฐ	กิตติสิน	สมาชิกกลุ่ม
8. นางสาวมณฑนา	ปิยะมาดา	เลขานุการกลุ่ม

บทคัดย่อ

เรื่อง การเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรในพื้นที่เพาะปลูกข้าว

ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศยังทำการเพาะปลูก ซึ่งข้าวเป็นพืชเกษตรหลักที่สำคัญ โดยเหตุผลที่เกษตรกรเพาะปลูกข้าวมีหลายประการ อาทิเช่น เป็นอาชีพที่ยึดถือปฏิบัติมาตั้งแต่บรรพชน ความต้องการมีข้าวไว้บริโภค ไม่มีความรู้ความสามารถในการเพาะปลูกพืชชนิดอื่น ฯลฯ การศึกษา “การเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรในพื้นที่เพาะปลูกข้าว” มีวัตถุประสงค์ เพื่อพิจารณาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในการเพิ่มรายได้ โดยผ่านกระบวนการชี้แจงการประกอบอาชีพเสริม และแนวนโยบายของรัฐที่ควรเข้ามาเกี่ยวข้องในด้านการผลิตและการตลาด และเพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีข้อมูลข่าวสารด้านการผลิตสินค้าเกษตรอื่นอย่างมีทักษะ และเพียงพอที่จะมีโอกาสในการประกอบสัมมาอาชีพอื่นเพิ่มเติม

ผลการศึกษา ปรากฏว่า รายได้ของเกษตรกรที่ปลูกข้าวในปีจะมีรายได้สุทธิเฉลี่ยต่อไร่ต่ำที่สุด ในขณะที่เกษตรกรที่ปลูกอ้อยโรงงานจะมีรายได้สุทธิเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด แต่เมื่อศึกษาถึงรายได้รวมของครัวเรือนเกษตรกรที่ปลูกข้าวส่วนใหญ่กลับพบว่า มีรายได้สูงกว่าเกษตรกรกลุ่มที่ปลูกข้าวส่วนน้อย สืบเนื่องจากเกษตรกรที่ปลูกข้าวส่วนใหญ่มีพื้นที่ทำการเพาะปลูกเฉลี่ยต่อครัวเรือน มากกว่าเกษตรกรที่ปลูกข้าวส่วนน้อยประมาณ 10 ไร่ต่อครัวเรือน และเมื่อพิจารณารวมถึงประสิทธิภาพการใช้ที่ดินแล้ว ปรากฏว่า เกษตรกรกลุ่มที่ปลูกข้าวส่วนน้อยมีรายได้เฉลี่ย

ต่อไร่สูงกว่าเกษตรกรที่ปลูกข้าวส่วนใหญ่ สำหรับการเพิ่มรายได้ของทั้งสองกลุ่ม ส่วนใหญ่ต้องการเพิ่มรายได้โดยการเลี้ยงสัตว์ รั้งจ้าง การปลูกพืชรวมหรือพืชฤดูแล้ง การค้าขาย การทำไร่นาสวนผสม และการปลูกไม้ ยืนต้นตามลำดับ โดยเกษตรกรส่วนใหญ่ยังต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือในการเพาะปลูกข้าว เฉพาะอย่างยิ่งการยกระดับราคาข้าว การลดราคา ปัจจัยการผลิต การจัดหาแหล่งน้ำ รวมทั้งการจัดหาเงินทุนและตลาด

จากผลการศึกษาที่ได้รับ กลุ่ม “Tri-s” มีข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรที่จำเป็นต้องปลูกข้าวอย่างเดียว เนื่องจากสภาพธรรมชาติบังคับเป็นลำดับแรก โดยช่วยเหลือแบบค้ำประกันรายได้ต่อไร่ และ/หรือ ช่วยเหลือให้เกษตรกรนั้นขายข้าวได้ราคาสูงกว่าเกษตรกรที่ปลูกข้าวในพื้นที่อื่น การเพิ่มวงเงินช่วยเหลือด้านการตลาดข้าวให้มีสัดส่วนต่อมูลค่าเพิ่มขึ้น การพิจารณาให้สินเชื่อแก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวเป็นกรณีพิเศษ การจัดกิจกรรมพัฒนาที่จะสนับสนุนให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งการจัดตั้งองค์กรเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวแบบครบวงจร และนอกจากการช่วยเหลือของภาครัฐบาลซึ่งยังมีความจำกัดในด้านงบประมาณ บุคลากร ความเชี่ยวชาญและเทคโนโลยีแล้ว จำเป็นที่ต้องให้องค์กรภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนและช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวเพื่อให้รายได้และฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยการสร้างจิตสำนึกในเรื่องข้าวขึ้นมาอย่างจริงจัง

รายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่มดีเด่นรุ่นที่ 18

จัดทำโดย

1. นายปฐม	สมบูรณ์สิน	ประธานกลุ่ม
2. นายธีระชาติ	รีนไกรฤกษ์	สมาชิกกลุ่ม
3. นางสาวพจนีย์	ชนวรานิช	สมาชิกกลุ่ม
4. นายพงศ์สิทธิ์	ชุมสาย ณ อยุธยา	สมาชิกกลุ่ม
5. นายพลลัคน์	โพธิ์ศรีทอง	สมาชิกกลุ่ม
6. นายบรรพต	ตันธีรวงศ์	สมาชิกกลุ่ม
7. นายธนุ	ฉิมเครือ	เลขานุการกลุ่ม

บทคัดย่อ

เรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานตามแผนพัฒนา การท่องเที่ยวระดับจังหวัด

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาสภาพ และปัญหาในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดแม่ฮ่องสอน อุบลราชธานี นครนายก และสุราษฎร์ธานี โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยหลายรูปแบบ ทั้งการวิเคราะห์แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ทำการศึกษาและการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 431 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Purposive Nonprobability Sampling) จากผู้รับผิดชอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานในจังหวัดที่ทำการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แนวคิดที่ได้จากการศึกษาเอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการวิจัยครั้งนี้เป็นหลัก ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. **คุณภาพของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด** แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ทำการศึกษาทั้ง 4 จังหวัด มีคุณภาพของแผนทั้งฉบับในระดับปานกลาง สำหรับคุณภาพเฉพาะด้านนั้น แผนแต่ละฉบับมีคุณภาพไม่แตกต่างกันนัก กล่าวคือ ส่วนที่เป็นหลักการและสาระสำคัญในแผนจะเป็นส่วนที่มีคุณภาพมากที่สุด มีความละเอียดชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายทั้งระดับบนและระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี แต่ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติจริงจะมีคุณภาพค่อนข้างน้อย คือ มีความชัดเจนของงบประมาณระดับปานกลาง มีความชัดเจนในการติดตามประเมินผล และเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในระดับน้อย

2. **สภาพและปัญหาในการดำเนินงาน** ทั้งผู้ที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัด และผู้ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากการดำเนินงาน มีความเห็นตรงกันว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดของตนมีสภาพการดำเนินงานที่น่าพอใจในระดับปานกลาง โดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานคือ บุคลากรในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาทั้งคุณภาพของบุคลากร และความเข้าใจในวิธีการที่จะนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดมาใช้ในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับปัญหาในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดนั้น ผู้ที่รับผิดชอบการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดจะมีความเห็นตรงกันว่า

ปัญหาที่สำคัญคือการคมนาคมขนส่ง และระบบสาธารณสุขในจังหวัดที่จะต้องพัฒนาให้ดีขึ้น การขาดงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเพียงพอ และการที่แผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้น้อย ส่วนผู้ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดเห็นว่าปัญหาที่สำคัญคือ การที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบไม่ได้กำหนดมาตรการที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อทางลบกแค้นในจังหวัดการจัดบริการต่าง ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวยังไม่ดีพอ การประชาสัมพันธ์และการสร้างจุดสนใจเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งในจังหวัดต่าง ๆ ควรจะต้องมีการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพกว่าเดิม

3. แนวทางปรับปรุงการดำเนินงาน ได้แก่

(1) ควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข่าวสารหลายรูปแบบอย่างทั่วถึง

(2) ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบการท่องเที่ยวโดยตรง หรือปรับปรุงหน่วยงานที่มีอยู่แล้วให้มีความพร้อมมากกว่าเดิม ทั้งบุคลากรและงบประมาณ รวมทั้งปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีผลงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

(3) ควรมีบุคลากรที่รับผิดชอบการส่งเสริม การท่องเที่ยวโดยตรงอย่างเพียงพอ และพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพเหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ

(4) ควรทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดจากระดับล่าง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ทั้งการวางแผน และการให้ความร่วมมือ ในการดำเนินงาน การจัดทำแผนในระยะต่อไปควรให้ความสำคัญกับการคาดการณ์ถึงสิ่งที่จะเกิดในอนาคต การกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นอย่างรัดกุม การกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถปฏิบัติจริงได้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานบางประการใหม่ได้ ตามความเหมาะสม

รายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่มดีเด่นรุ่นที่ 19

จัดทำโดย

1. นายสวัสดิ์	อุดม โภชน์	ประธานกลุ่ม
2. นายธรรมบุญ	วิสัยจร	สมาชิกกลุ่ม
3. นายสุรชัย	ภูประเสริฐ	สมาชิกกลุ่ม
4. นาลีณา	เจริญศรี	สมาชิกกลุ่ม
5. นายจักร	จักกะพาก	สมาชิกกลุ่ม
6. นางสาวอโนชา	นุชธรรม โข	สมาชิกกลุ่ม
7. นายสันติ	รัตนสุวรรณ	เลขานุการกลุ่ม

บทคัดย่อ

เรื่อง การกระจายโอกาสทางการศึกษาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความครอบคลุมทั่วถึงและพอเพียงในการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ศึกษาคุณภาพของการกระจายโอกาสทางการศึกษา และศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ได้รับโอกาสทางการศึกษา ในจังหวัดนครพนม ลำปาง สตูล และสุพรรณบุรี วิธีการศึกษากระทำโดยการรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ และการบรรยายสรุปของเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องใน 4 จังหวัดที่ศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ฝ่ายโรงเรียน/ศูนย์เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาจังหวัด (ศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าฝ่ายแผนงาน ฝ่ายบริหาร) ผู้ปกครอง คณะกรรมการศึกษาโรงเรียน ครู และนักเรียน รวมทั้งสิ้น 195 คน แล้วนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์เป็นข้อสรุปในการศึกษา

ผลการศึกษาความครอบคลุมทั่วถึงและพอเพียงของการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใน 4 จังหวัด พบว่าจังหวัดสุพรรณบุรีเดียวที่มีผู้ไม่เข้าศึกษาต่อมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่อ่างสาเหตุการไม่เข้าศึกษาต่ออันเกิดจากที่ตั้งของสถานศึกษาห่างไกลจากที่อยู่อาศัย หรือการคมนาคมไม่สะดวก ซึ่งแสดงว่าจังหวัดสุพรรณบุรีมีการคมนาคมทั่วถึงสะดวก ส่วนการกระจายตัวของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้ง 97 แห่ง ก็อยู่ในวิสัยที่ผู้มีโอกาส

ทางการมัธยมศึกษาเข้าถึงได้สะดวก ส่วนอีก 3 จังหวัด คือ นครพนม ลำปาง และสตูล ผู้ไม่เข้าศึกษาต่ออย่างเหตุผลสำคัญอันดับแรก เรื่องการมีที่อยู่อาศัยห่างไกลจากโรงเรียน หรือการคมนาคมไม่สะดวก นอกเหนือจากเหตุผลความยากจน การใช้แรงงานเด็กอื่น ๆ ซึ่งแสดงว่า 3 จังหวัดมีสถานศึกษากระจายตัวไม่ครอบคลุมทั่วถึงและพอเพียง ด้วยเหตุผลสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการไม่กระจายตัวทั่วถึงครอบคลุมและพอเพียงของสถานศึกษา เกิดจากการไม่กระจายที่ตั้งของสถานศึกษาตามหลักการกำหนดที่ตั้งสถานศึกษา (School mapping) ทั้งนี้ เป็นเพราะราชการได้ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาจากการบริจาคของประชาชนแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังมีอำนาจและอิทธิพลภายนอกอื่น ๆ อันเป็นสาเหตุให้สถานศึกษามีที่ตั้งไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ อันเป็นผลให้การกระจายโอกาสการศึกษาไม่ครอบคลุมทั่วถึงและพอเพียง

ผลการศึกษาคคุณภาพของการกระจายโอกาสทางการศึกษา พบว่าสถานศึกษา/ศูนย์ ทั้ง 4 จังหวัด ยังไม่มีความพร้อมทางด้านตัวป้อนอย่างสมบูรณ์ ยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการศึกษาวิชาอาชีพ วิชาวิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศ ครูขาดการพัฒนา การฝึกอบรมด้านกระบวนการจัดการและกระบวนการบริหารการศึกษา พบว่าผู้บริหาร ฝ่ายบริหารของสถานศึกษา อุทิศเวลาให้แก่การบริหารด้านวิชาการน้อยกว่าเรื่องอื่น ๆ การที่รัฐมีงบประมาณด้านความพร้อมพื้นฐานด้านพัฒนากระบวนการเรียนการสอนน้อย ทำให้ฝ่ายบริหารโรงเรียนต้องแสวงหาด้วยตนเองเพิ่มเติม จึงจะพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ฝ่ายบริหารสนใจการบริหารวิชาการ ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลน้อยกว่าด้านอื่น ๆ สัมฤทธิ์ผลการศึกษารายวิชาต่าง ๆ ของสถานศึกษา/ศูนย์ใน 4 จังหวัด จึงไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานของประเทศ คือมีสัมฤทธิ์ผลในรายวิชาต่าง ๆ ในระดับปานกลาง ส่วนที่ทำให้สถานศึกษาแต่ละแห่งได้รับการยอมรับเชื่อถือศรัทธาหรือได้รับรางวัลอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น รางวัลพระราชทานโรงเรียน ครู และนักเรียนดีเด่น รางวัลชนะเลิศการแข่งขันต่าง ๆ แตกต่างกัน ซึ่งถือเป็นความสำเร็จของโรงเรียนในเรื่องคุณภาพด้วยนั้นเกิดขึ้นส่วนหนึ่งจากการเป็นสถานศึกษาเก่าแก่ การได้รับความช่วยเหลือจากชุมชน ศิษย์เก่า หรือเกิดจากความสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนในแต่ละเรื่อง ที่ผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนในแต่ละเรื่องที่ผู้บริหารเหล่านั้นถนัดหรือสามารถเป็นพิเศษ

สำหรับผลการศึกษาคคุณภาพชีวิตอันเกิดจากการได้รับการศึกษาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าไม่ปรากฏผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน หรือโดดเด่นเหนือกว่าเมื่อเทียบกับผู้จบการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ผู้รับการศึกษาทุกคนยอมรับว่ามีคุณภาพชีวิตเกิดขึ้นกับผู้ได้รับการมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างผู้เรียนหรือผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความเป็น

ตัวเอง มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นทำให้การประพฤติปฏิบัติตนเองดีขึ้น น่าเชื่อถือสูงขึ้น มีความรับผิดชอบต่อชุมชน ต่อกิจกรรมสังคม มีความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีเหตุและผลมากขึ้น มีการนำเอาความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ และทักษะที่ได้รับไปใช้ชีวิตประจำวัน และพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองดีขึ้น

คณะกรรมการวิทยาลัยนักบริหาร

1.	นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นประธาน ก.พ.	ประธานกรรมการ
2.	ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
3.	เลขาธิการ ก.พ.	กรรมการ
4.	เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	กรรมการ
5.	ประธาน อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการ	กรรมการ
6.	ผู้บัญชาการสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ	กรรมการ
7.	อธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการ
8.	อธิบดีกรมวิเทศสหการ (นายพิเชต สุนทรพิพิธ)	กรรมการ
9.	รองเลขาธิการ ก.พ. ที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของ สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน	กรรมการ
10.	อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	กรรมการ
11.	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.	กรรมการและเลขานุการ
12.	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนักบริหารสถาบันพัฒนา- ข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

**รายชื่อคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกรายงานการศึกษาเชิงวิจัยเป็นกลุ่ม
และรายงานการศึกษาเชิงวิจัยส่วนบุคคลดีเด่น**

- 1. คณะกรรมการพิจารณาผลงานด้านระเบียบวิธีการวิจัย**

1)	นายวิเชียร	เกตุสิงห์	ประธานกรรมการ
2)	รองศาสตราจารย์บุญเรือง	ขจรศิลป์	กรรมการ
3)	นางสาวนงลักษณ์	วิรัชชัย	กรรมการ
4)	นางสาวสินี	เจริญพจน์	เลขานุการ
5)	นางกอบกุล	ยะมาลี	ผู้ช่วยเลขานุการ
6)	นางจิตรา	ปานอ่อน	ผู้ช่วยเลขานุการ

- 2. คณะกรรมการพิจารณาผลงานด้านสาระทางวิชาการ**

1)	นายบุญปลุก	ชายเกตู	ประธานกรรมการ
2)	นายวิเชียร	เกตุสิงห์	กรรมการ
3)	นายณรงค์ศักดิ์	อังคะสุวพลา	กรรมการ
4)	นายเฉลิม	ศรีผดุง	กรรมการ
5)	นายพุทธทรัพย์	มณีศรี	กรรมการ
6)	นางสาวสินี	เจริญพจน์	กรรมการ
7)	นางสาววราภรณ์	สืบสหการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
6)	นางสาวพัชรา	คุ้มเสถียร	ผู้ช่วยเลขานุการ